

SOBOTNÍ ŠKOLA

Třídy: A- sál v přízemí, B-hlavní sál vzadu, C- hlavní sál vpředu, D-třída mládeže

Datum	tř. A	tř. B	tř. C	tř. D	Vedení
6.2.	J. Pokorný				E. Skálová
13.2.	P. Skála	J. Juřínek	J. Pokorný	D. Obadal	J. Kubičík ml.
20.2.	J. Kloda	J. Pokorný	J. Kubičík st.	E. Kubičíková	T. Vaculík
27.2.	M. Pokorná	P. Skála	J. Kloda	D. Řádek	N. Vaculíková

KÁZÁNÍ

Datum	VSETÍN	KATEŘINICE	VAL. MEZIŘÍČÍ
6.2.	Dan Obadal	ve VM	Pavel Pimek
13.2.	Karel Staněk	Jiří Kloda	Jiří Pavlán
20.2.	Jiří Pavlán	Miloš Mroček	Marek Wagner
27.2.	Marek Wagner	Jiří Pavlán	Petr Kimler

ROZPIS SLUŽEB VARHANÍKŮ

6.2.	Eva Skálová
13.2.	Milan Kubičík
20.2.	Ellen Kubičíková
27.2.	Blanka Novotná

ROZPIS CHVAL

6.2.	Jitka Hurtová
13.2.	mládež
20.2.	Blanka Novotná
27.2.	Jirka Straděj

CÍRKEV ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE
SBOR VSETÍN

SBOROVÝ MĚSÍČNÍK

CASD Vsetín

únor
2010

ÚVODNÍK

Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Kol 3:17

Ježíš často přirovnával věřící ke správčům. Toto řecké slovíčko, které označuje správce nám zní povědomě – oikonomos. Česky bychom řekli ekonom. Dnes máme představu, že ekonom spravuje pouze finance. To neodpovídá přesně tomu slovu. Oikos je dům, odvozenina od toho je oikumené- celý obydlený svět. Zodpovědnost správce se tedy netýká pouze peněz, ale všeho. Možná vás to překvapuje, ale je to tak.

Když se Adam stal prvním obyvatelem naší planety, dal mu Bůh úkol, aby pojmenoval zvířata a staral se o zahradu. Dnes to může vypadat jako povolání ředitele zoologické zahrady. Ten příběh nám však chce říci, že Adam dostal do své správy všechno, co bylo v zahradě Eden, živé i neživé. Stejně tak i my Adamovi potomci jsme do své správy dostali všechno, co je kolem nás. Nic z toho není vyňato. Nemůžeme se vymlouvat, že to nespadá do naší kompetence. Nesmíme se spoléhat na ono zoufalé očekávání, že to za mě udělá někdo jiný.

Součástí našeho správcovství je například i to, jak se chováme k životnímu prostředí. Přestože hlásáme brzký příchod Ježíše Krista, neznamená to, že jsme povoláni k dílu ničitele. Měli bychom svým příkladem ukazovat i druhým lidem, že nám osud přírody není ukradený. Můžeme např. posbírat papírky kolem plotu, a když jde člověk do přírody, může si vzít igelitový pytel a odnést do popelnice to, co do lesa nepatří. Nemohu sice nařídít zastavení Dezy ve Val. Meziříčí, ale mohu udělat změnu ve svém životě. Nemám od druhých čekat to, co klidně mohu udělat sám.

Podobně jako je ohrožena naše příroda, jsou ohroženy i naše mezilidské vztahy. Pokud se domníváme, že napravovat a oživovat vztahy by měli ti druzí, zažijeme nepříjemné překvapení. Bůh nás postavil do určitého prostředí i mezi určité lidi. Ten, kdo je aktivní a pozitivní, vnáší do věcí jako správce řád. Vztahy jsou živé a je třeba o ně pečovat se stejným zájmem jako o krásné květiny. Kdo o ně pečuje, tomu kvetou.

Co vnímám na správcovství jako osvobozující, je skutečnost, že spravuji věci, které jsem dostal. Bůh mi je svěřil, i když zná mou nedokonalost. Dal mi do života spoustu dobrých a krásných lidí i věcí. Za to mu patří můj vděk. Proto také všechno co děláme a mluvíme, má být ve jménu Pána Ježíše. On nám ukazuje, kde se jako věřící lidé máme angažovat. Každá oblast našeho života má být podřízena Ježíšovu vedení. Potom pro nás zodpovědnost správce nebude tíživá, ale bude nám přinášet radost z Božího řádu, který se uskuteční v našich životech.

Jiří Pavlán

NAROZENINY:

Dospělí:

- 1.2. Johec René
- 13.2. Skála Pavel

Děti a nepokřtěná mládež:

- 4.2. Řádek Marek
- 4.2. Řádek Michael

Všem oslavencům ze srdce gratulujeme.

VÍTE, ŽE ...

Díky br. Vlastovi Vaculíkovi zde máme novou rubriku, ve které se můžete dozvědět spoustu zajímavostí.

Víte, že :

- podle posledního sčítání lidu v ČR (z r.2001) je u nás:
 - 59% obyvatel bez vyznání
 - 26,8% římsko-katolických
 - 2,1% protestantů
 - 3,3% jiné
 - 8,8% nespecifikovalo své vyznání
- k tomu, abychom se zamračili je zapotřebí aktivovat 43 svalů, zatímco k úsměvu stačí jen 17 svalů, z čehož vyplývá, že být mrzout je větší dřina
- člověk si nedokáže olíznout loket?
- Několik úsměvných ze světa zvířat:
 - Víte, že : šnek může spát až tři roky?
 - krávu dostanete v pohodě do schodů, ale nikdy ze schodů?
 - pštros má větší oko než mozek?
 - krokodýl nedokáže vypláznout jazyk?
 - sloni jsou jediná zvířata na zemi, která nemohou skákat?
 - lední medvědi jsou zásadně leváci?

PŘÍBĚH O BIBLI

Tento příběh se stal v Čechách, v zemi proslulého kazatele a reformátora Mistra Jana Husa, který se později stal národním mučedníkem. Působením jeho svědectví se tisícům lidí otevřely oči k poznání Pána Ježíše a jeho dílu na této zemi. Jenže veřejné zvěstování evangelia v Čechách a na Moravě netrvalo dlouho. Jan Hus byl upálen a mnoho křesťanů přišlo o život. Všude se pátralo po Bibliích a dalších zakázaných náboženských knihách. Všechny tyto knihy byly bez milosti páleny a lidé, u kterých byly tyto knihy nalezeny se dostávaly do těžkých životních situací.

Tento příběh se udál ještě před vydáním tolerančního patentu (r.1781) v jedné pekařské rodině Kosteckých na Českomoravské vysočině ve Svratouchu v domě č.10. Také v této oblasti musely být různé knihy důkladně schovávány. Lidé ukrývaly knihy ve stěnách, pod podlahou, někdy dokonce i ve špalvu na štípání dřeva. Shromáždění mívali jen tajně ve sklepě.

Jednoho dne, když právě Kosteckí dávali chlebové těsto na ošatky, se vesnicí bleskurychle rozesla zpráva, že přijela „komis“ z Rychmburku (dnešní Předhradí). Byli to muži vyslaní inkvizitory, aby prohledali domy a pochytili všechny, u nichž se najde nějaká Bible. Ve světnici Kosteckých ležela právě jedna

otevřená na stole. Pekaři se dlouho nerozmýšleli, rychle Bibli obalili těstem a položili také na ošatku. Sotva to udělali, pátrací komise vtrhla do světnice. Celý dům byl prohledán od sklepa až na půdu, avšak komise žádné knihy nenašla. I když komise žádnou knihu nenašla, pekař Kostecký byl na 20 týdnů uvězněn, protože knihy nechtěl vydat. Ale kdyby knihy byly nalezeny, dopadla by celá rodina velmi zle.

Mezitím se Bible s ostatními chleby dostala do pece. Pekaři bochník, jenž obsahoval Bibli sice vytáhli z pece co nejdříve, ale i tak byl už dost upečený. Když Bibli z bochníku vyloupnuli, zjistili, že papír knihy je naprosto nepoškozen. Později se tato Bible, jenž přežila upečení v troubě stala velmi váženým majetkem vnučky pekaře Kosteckého a byla předávána dál z generace na generaci.

Tohle nebyl zdaleka jediný příběh lidí, kteří to v dřívějších dobách neměli s držením náboženských knih vůbec jednoduché. Takových příběhů můžeme číst opravdu moc a tyto příběhy a zkušenosti našich předků, by nám měly stále připomínat, jak zlé to byly časy a měly by v nás stále probouzet vděčnost za klid, který dnes máme. Děkujeme proto Pánu za to, že můžeme mít doma Bibliček a dalších knih kolik chceme a nikdo nás za to nepronásleduje.

příběh dodala Eva Skálová

ZAMYŠLENÍ

Nejprve bych chtěl poděkovat bratřím, kteří připravují témata pro studium v sobotní škole, že hned na první čtvrtletí tohoto roku zvolili tak krásné téma, jakým je „Ovoce ducha“. Velmi mě zaujalo již první studium na přelomu roku, které mělo název: „...po jejich ovoci“, což je část verše Mat. 7, 20 - „a tak je poznáte po jejich ovoci.“ Máme tam pak ještě uvedeny další verše, kdy Pán Ježíš používá obrazu stromů a vinné révy a jejich plodnosti či neplodnosti jako připodobnění k lidem. Je to velmi výstižné a tyto myšlenky můžeme pak ještě rozvíjet, což mě také přivedlo k sepsání tohoto zamyšlení.

Během doby, lidé pracující v ovocnářství, přišli na něco velmi významného. Uvedu to vlastní zkušeností. Rostou nám v Semetíně u potoka dvě jabloně. První byla vysazena bývalými majiteli, druhá vyrostla z jádérka jablka té první jabloně. Oba stromy přinášejí pravidelně hodně ovoce a jablíčka jsou na pohled dost podobná. Zcela nepodobná jsou však, když se do nich zakousnete. Zatím, co ta první jsou sladká a voňavá, která si s chutí sníme, ta druhá jsou trpká bez vůně a první sousto vyplivneme a plod pak zahodíme.

Jak je to možné? Proč dva stejné stromy mají rozdílné ovoce? Určitě všichni víme, čím to je, v čem spočívá tajemství kvalitního ovoce. První strom z našeho příběhu byl kdysi přeroubován šlechtěným, geneticky kvalitnějším materiálem na přírodní, vhodnou podnož. Ten druhý strom je jen přírodní a nešlechtěný.

Převáděno jako podobenství do situace lidí to znamená, že Bůh je nejen stvořitel, ale i šlechtitel, který prostřednictvím Pána Ježíše a Ducha svatého v nás budí to dobré ovoce. My jsme ta přírodní podnož, která nezbytně musí být „přeroubována“, má-li přinášet sladkost a vůně. Ještě si řekněme něco o těch podnožích. Je známo mezi ovocnáři, že ne každá ta podnož je vhodná k naroubování. Některé druhy jabloní, hrušní, třešní, švestek a dalších stromů jsou vhodnější, jiné druhy jsou méně vhodné. Podobně je to i s námi lidmi. Apoštol Pavel to pěkně vysvětluje v Řím. 9, 10-13 na dětech Izáka a Rebeky – Jákobovi a Ezauovi. Všichni jsme v podstatě ovládáni lidskou přirozeností, ale někdo je vnímavější k „přeroubování“ Duchem Božím. Přejme si, aby to byl i náš případ.

Pavel Skála